

Intervju med Laila Karhu, intervjuperson nr 7

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:49:48 + 00:07:26

Datum: 2018-04-13

Intervjuare: Marie Nyberg

Plats: Hemma hos Laila i hennes lägenhet i Gårdsten

Tid: 10.00-12.00

Intervju med Laila Karhu

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:01]: Ja, nu sitter jag hemma hos Laila Karhu på Kanelgatan fyra, har jag rätt?

Talare [00:00:09]: Ja.

Intervjuare [00:00:10]: Och ditt namn som sagt är Laila...

Talare [00:00:15]: Ja.

Intervjuare [00:00:15]: Karhu. Och, när är du född?

Talare [00:00:21]: -41.

Intervjuare [00:00:23]: Ja.

Talare [00:00:23]: Så jag är urgammal redan nu.

Intervjuare [00:00:24]: Krigsbarn då.

Talare [00:00:26]: Ja, under kriget föddes jag.

Intervjuare [00:00:27]: Ja, ja.

Talare [00:00:28]: I norra Finland.

Intervjuare [00:00:31]: Ja, var i norra Finland?

Talare [00:00:31]: Uleåborg. Oulo heter det på finska.

Intervjuare [00:00:36]: Ja, och det ligger vid kusten?

Talare [00:00:39]: Ja, den är ju närmare Torneå och Haparanda där uppe.

Intervjuare [00:00:43]: Ja, den gränsen ja.

Talare [00:00:46]: Ja.

Intervjuare [00:00:48]: Ja, ja. Bor du själv här på Kanelgatan fyra?

Talare [00:00:50]: Ja, ja. Jag bor ensam här.

Intervjuare [00:00:54]: Ja, men du har familj.

Talare [00:00:54]: Jodå. Jag har ju barn och tre av dem bor här i Göteborg.

Intervjuare [00:01:00]: Jaha. Hur många barn har du?

Talare [00:01:01]: Jag hade fem men en är död nu.

Intervjuare [00:01:04]: Ja.

Talare [00:01:04]: För länge sen. Nio år blir det nu.

Intervjuare [00:01:07]: Ja.

Talare [00:01:08]: Och sen har jag ju tre kvar i Göteborg och så en som har flyttat till Israel för 20 år sen.

Intervjuare [00:01:14]: Jaha.

Talare [00:01:17]: Gift och bosatt där.

Intervjuare [00:01:18]: Ja.

Talare [00:01:19]: Så jag åker ofta till Israel och jag tycker om landet.

Intervjuare [00:01:21]: Ja, vad bra att ha någon att hälsa på.

Talare [00:01:23]: Jadå, och så kommer dom hit ibland också och tycker att, i Sverige är bara snö, säger barnen.

Intervjuare [00:01:28]: Ja.

Talare [00:01:28]: Här finns ingenting annat, bara snö.

Intervjuare [00:01:30]: Hur kom det sig att dom flyttade till Israel, har du?

Talare [00:01:33]: För att jag ville dit också när jag var ung och i, när jag började, från 10 års ålder så var jag väldigt intresserad utav Mellanöstern, och jag vet inte varför. Jag ville bli arkeolog.

Intervjuare [00:01:47]: Ah.

Talare [00:01:47]: Och sen var det Stalin också och sen när Stalin dog -53 så visste jag allt om Stalin till exempel och...

Intervjuare [00:01:54]: Mhm.

Talare [00:01:55]: Och Ryssland, för att pappa hade ju pratat mycket om Ryssland och så.

Intervjuare [00:01:59]: Mm.

Talare [00:01:59]: Så jag ville också till åka till kibbutz när jag läste om det.

Intervjuare [00:02:04]: Mm, just det.

Talare [00:02:03]: Men jag fick ju inte, nej.

Intervjuare [00:02:07]: Nej.

Talare [00:02:07]: Nej, jag var faktiskt i fattig familj så det är bara att komma och börja arbeta.

Intervjuare [00:02:10]: Ja.

Talare [00:02:09]: Så jag kom hit och började arbeta, men jag sa alltid till mina barn, åk till kibbutz, åk till kibbutz.

Intervjuare [00:02:16]: Mm.

Talare [00:02:16]: Och dom gjorde det, och så flickan fastnade där, hittade en görsnygg jude där och gifte sig.

Intervjuare [00:02:24]: Mm.

Talare [00:02:24]: [skrattar 00:02:24].

Intervjuare [00:02:25]: [skrattar 00:02:25]

Talare [00:02:25]: Så hon är där och barnen är ju halvjudar men, nej, en är redan heljude.

Intervjuare [00:02:31]: Aha.

Talare [00:02:32]: När man konfirmerar, eller bar mitzva, det här, då blir man hel.

Intervjuare [00:02:37]: Ja. Då blir man det helt enkelt.

Talare [00:02:39]: Ja.

Intervjuare [00:02:39]: Ja. Jag tänker, det måste ha varit tufft och, -41, att du föddes under krigsåren, och det var väl rätt tufft i Finland då?

Talare [00:02:48]: Jo, jag kommer inte ihåg själv, vad det...

Intervjuare [00:02:51]: Nej.

Talare [00:02:51]: Men jag vet att mamma har berättat väldigt mycket det, för mamma hatade flygplan. Alltid när det är någon flygplan, hä, hon blev jättearg, för att sen berättade hon hur dom bombade sönder oss och, men hon sa att tyskarna var så snälla. Hon tyckte om tyska soldater, för Tyskland var där i norra Finland.

Intervjuare [00:03:13]: Ja, dom var ju det.

Talare [00:03:13]: Ja. Och dom krigade inte, inte i början. Så den här soldaten som lekte med mig, och tyvärr har jag inget minne av, nej. Och han lekte med mig alltid på sommaren, på parken, för han saknade sina egna barn som var kvar i Tyskland förstås.

Intervjuare [00:03:31]: Mm.

Talare [00:03:31]: Och mamma sa att han var så snäll. Men, nej det, och det har retat mig att varför kommer jag inte ihåg det, för att det är ganska sällsynt.

Intervjuare [00:03:42]: Mm, mm. Att någon var så vänlig kanske.

Talare [00:03:44]: Ja. Och SS-soldat har mamma också, och så sen så hör man ju alltid att tyskarna var dåliga och Hitler var dålig och sådär.

Intervjuare [00:03:52]: Mm.

Talare [00:03:52]: Men nej, det fanns snälla tyskar också [skrattar 00:03:56].

Intervjuare [00:03:57]: Ja, dom var ju personer dom också, om man...

Talare [00:03:59]: Ja. Men sen bombade dom ju sönder.

Intervjuare [00:04:02]: Ja. Var det tyskarna som gjorde det?

Talare [00:04:03]: Ja, tyskarna som gjorde det, för att sen var dom tvungna att kriga, jag vet inte varför, det Ryssland och Finland som hade krig, men tyskarna var tvungna att kriga där innan dom lämnar, så dom bombade sönder. Och det har jag inte, minnet fick jag först för 25 år sen när mitt barnbarn, när jag var ute på balkongen med mitt barnbarn och höll honom i famnen såhär, och tittade nyårsraketer, och då kom det här hemska känslan på något vis att någon håller i mig och springer och springer och bomberna faller och bomberna faller och det hördes, jag hörde liksom, jag såg och hörde sådana hemskheter. Och dom bombade sönder vårt hem, sa mamma.

Intervjuare [00:04:51]: Dom gjorde det.

Talare [00:04:52]: Ja. Hela.

Intervjuare [00:04:54]: Men var ni...

Talare [00:04:55]: Huset...

Intervjuare [00:04:54]: Fick ni fly då?

Talare [00:04:56]: Jo, man fick flytta någonstans, men sen vet jag inte vart och, mamma har ju förstås berättat men jag har inte tänkt på det. Hon är ju död nu sen så länge länge sen så.

Intervjuare [00:05:07]: Mm.

Talare [00:05:08]: Men sen har vi ju flyttat runt i Finland hit och hit och hit och dit och jag har inga, ingenstans i Finland där jag känner att jag har mina rötter där, att det är hem, det är bara den sista platsen som jag kommer ihåg som jag flyttade hit. Men där bodde vi kanske, åtta år eller så.

Intervjuare [00:05:30]: Mm, och det var efter kriget då?

Talare [00:05:30]: Ja, för efter kriget fick jag komma till Sverige, för mina syskon var krigsbarn.

Intervjuare [00:05:35]: Ja, var dom här i Sverige?

Talare [00:05:38]: Ja, dom var här i Kalix. Och sen efter kriget, 1947, när jag var sju år gam, - 48, när jag var sju år gammal, så ville den här familjen träffa mina syskon igen. Och dom fick tillstånd, skulle åka dit men mina bröder ville inte, men min syster ville, och jag fick följa istället med också. Ett år här i Sverige, i Kalix, hos den här fina familjen, där fanns det två tyska barn, en flicka och en pojke, också som krigsbarn. Och jag fick börja skolan där i Kalix, och på den tiden fick man absolut inte prata finska, nej. Och jag lärde mig ju svenska väldigt fort. Och jag ville stanna där, herregud jag kommer ihåg när jag fick mitt första banan, tänk att se banan, och äta upp den [skrattar 00:06:32].

Intervjuare [00:06:32]: Dom kom väl inte förrän på 50-talet, bananer?

Talare [00:06:36]: Jag vet inte, då måste det till att ha varit något annat men.

Intervjuare [00:06:39]: Nej, men det var väl, när var detta -40?

Talare [00:06:41]: -48.

Intervjuare [00:06:42]: Ja, slutet på 40-talet, början på 50-talet.

Talare [00:06:44]: Ja, för att jag har för mig att jag såg den, och så sen fick jag rosett i håret.

Intervjuare [00:06:49]: Mm.

Talare [00:06:49]: Det var ju någonting fint också.

Intervjuare [00:06:51]: Mm.

Talare [00:06:51]: Och finare kläder, för att i fattig-Finland vi hade ju kläder gjorda utav papper, sånt där, som är konstiga.

Intervjuare [00:07:00]: Mm.

Talare [00:07:00]: Så jag fick väldigt bra saker. Och sen när vi skulle lämna det här landet och komma till Finland, jag ville inte, och jag hade fått nya skor.

Intervjuare [00:07:09]: Mm.

Talare [00:07:10]: Och helt nya kläder, och så den här tanten, jag kommer ihåg det [skrattar 00:07:14] så väl så när hon säger att, sen när du kommer till tullen, tullen är väldigt noga, dom frågar alltid, men berätta inte, för att dina skor är så fina och dom var dyra, säg inte att dom är nya. Och så, berättade, och jag lovar, jag säger ingenting, och när jag kommer till tullen så den här mannen lyfter mig på ett bord, där i tullen och börjar prata med mig och snällt och tittar på mig och så, pratar först och sådär och så säger han, ja men du har så fina skor, säger han, jo, jag vet, men du vet, jag får inte säga för tanten, och berätta [skrattar 00:07:49].

Intervjuare [00:07:52]: [skrattar 00:07:52] Men du fick komma igenom ändå med nya skor.

Talare [00:07:56]: Jo, för han började skratta, för [skrattar 00:07:58], det kommer jag så väl ihåg när han skrattade åt mig, sen fattade jag att jag fick inte ju säga vad jag sa [skrattar 00:08:05] .

Intervjuare [00:08:06]: [skrattar 00:08:06] Men då kom du tillbaka till Finland i alla fall?

Talare [00:08:09]: Jo, då kom jag tillbaka till Finland, det här fattig-Finland, och min lillebror var just född, och jag såg honom ligga där. Och det var i en liten sån där stuga, och så fick jag, pappa var tolk ett tag när jag satt tillsammans med min syster och vi pratade, men sen slutade han vara tolk och jag började ju skolan så jag lärde mig finska direkt och, glömde bort svenskan. Men jag ville hela tiden tillbaka, hela tiden.

Intervjuare [00:08:39]: Mm.

Talare [00:08:41]: Nej det var så fattigt i Finland, och så sen brann vårt hus där också när tåget gick förbi.

Intervjuare [00:08:46]: Jaha, blev det någon gnista?

Talare [00:08:47]: Ja, där kom en gnista en natt, vaknade jag när alla, du vet dom väckte mig också och allt, allt bara.

Intervjuare [00:08:55]: Mm. Och vad gjorde ni då, då flyttade ni?

Talare [00:08:57]: Ja, då flyttade vidare till ett annat hus, till en annan by. Och så sen igen, och sen igen, och sen igen och, det var ju hela tiden sånt där, olika skolor och olika platser, och ingenting, minnena har jag ju förstås men det känns inte så att det är hemma.

Intervjuare [00:09:15]: Kunde ni inte ha med er, ni kunde inte ha med er så mycket grejor precis eller?

Talare [00:09:18]: Nej, ingenting. Jag har ju så gott som ingenting, jo där har jag böcker, men det är inte då, utan det är närmare då... när jag besökte sen Finland, när jag var här redan, och jag åkte till Finland, mamma var ju fortfarande kvar där, så köpte jag det på finska.

Intervjuare [00:09:38]: Mhm.

Talare [00:09:38]: Men jag läser inte finska längre, men jag har behållit dem, för att då var jag ju ung, när jag köpte dom böckerna.

Intervjuare [00:09:48]: Jaha. Men när flyttade du till Sverige?

Talare [00:09:51]: -58. Fjärde januari, jag började arbeta den sjunde januari -58.

Intervjuare [00:09:56]: Mm. Var var det någonstans?

Talare [00:09:56]: Borås.

Intervjuare [00:09:59]: Textilindustrin?

Talare [00:10:00]: Ja, ja Algots [skrattar 00:10:02].

Intervjuare [00:10:02]: Ja.

Talare [00:10:02]: Alla finnar var där [skrattar 00:10:04].

Intervjuare [00:10:04]: [skrattar 00:10:04] Ja. Så du var inte, och SKF och Volvo och så, det var mera män som började jobba där då?

Talare [00:10:11]: Ja, tydligen, för att det var ju Borås och där hade vi ju inte, Volvo var ju här i Göteborg och så. Så jag visste ju ingenting om sådant där utan jag bara arbetade där. Jag var hos min syster, för hon som hade varit krigsbarn här också, hon kom ju tillbaka till Finland först förstås, men hon ville inte stanna i Finland utan hon kom till Sverige.

Intervjuare [00:10:29]: Var det lite också för att det var fattigt i Finland...

Talare [00:10:32]: Jo.

Intervjuare [00:10:32]: Eller att man kände att det var, det fanns arbete här kanske, industrin var igång och?

Talare [00:10:36]: Jo, och så sen, det kändes så konstigt på något vis där i Finland... för mina syskon, dom var ju hela fyra, fem, sex år i Fin, Ryssland, Sverige då, så dom kunde ju mer svenska än finska, så att dom ville ju komma hit, redan i unga år, och så gifte hon sig, min syster, med en polack, och jag kom till dom.

Intervjuare [00:11:07]: Mm, i Borås?

Talare [00:11:07]: Och, ja, och började arbeta här.

Intervjuare [00:11:10]: Mm.

Talare [00:11:10]: Så jag kom inte bara för att arbeta så, utan jag kom till min syster.

Intervjuare [00:11:15]: Mm. Hur länge var du i Borås då?

Talare [00:11:20]: Till hösten 1960, ja. Då gifte jag mig.

Intervjuare [00:11:25]: Mm.

Talare [00:11:26]: Jag var 19 år då. Måste jag ha varit, eller var det -61, första barn fött, jo det var -61, för att mitt första barn möttes då, föddes också då.

Intervjuare [00:11:37]: Ja.

Talare [00:11:38]: För att jag var sådant där som inte gick på dans eller så. Många ungdomar, jag har aldrig gjort det när jag var ung.

Intervjuare [00:11:47]: Nej, nej.

Talare [00:11:47]: Aldrig. Men jag vet, jo en gång så gick jag och då mötte jag den här mannen.

Intervjuare [00:11:51]: Mhm, där ser man.

Talare [00:11:51]: Som jag gifte mig.

Intervjuare [00:11:52]: Vad bra.

Talare [00:11:53]: Ja, så det var liksom han, mm [skrattar 00:11:55]. Han kom från Ryssland också, som fin, flykting till Finland, och sen när Finland ville kasta bort ryssar så åkte dom till Göte, Sverige.

Intervjuare [00:12:05]: Sverige. Var mycket rörelse då efter kriget, mellan länder.

Talare [00:12:10]: Ja, ja.

Intervjuare [00:12:10]: Ja.

Talare [00:12:11]: Så han kunde ju finska och ryska och så. Och vi gifte oss.

Intervjuare [00:12:15]: Mm.

Talare [00:12:15]: Och sen flyttade han, vi till Möln, för han bodde i Mölndal. För killarna kom från Göteborg och Mölndal till Borås.

Intervjuare [00:12:23]: Mm, det var mycket kvinnor som jobbade där.

Talare [00:12:25]: Jo, det var bara kvinnor.

Intervjuare [00:12:27]: Ja.

Talare [00:12:27]: För det mesta. Så det, men det var ju så också på den tiden att när jag jobbade på Algots och sen kom sommaren så ville jag inte jobba, nähä, så man bara slutade. Inga, inga som helst problem, och jag liftade, åh vad jag liftade runt hela Sverige, och det var ju inte farligt, inte det minsta lilla farligt. Och jag liftade till Norge en gång, och så sen tillbaka till Sverige, och sen ett, jag fick alltid ett arbete någonstans på någon kafeteria, någon restaurang, en vecka här, en vecka där.

Intervjuare [00:13:02]: Jaha.

Talare [00:13:02]: Man fick, man bara frågade, ja, så, varsågod.

Intervjuare [00:13:06]: Ja, och du var inte rädd?

Talare [00:13:06]: Nej, jag var inte rädd och det hände aldrig någonting. Och sen fick man ju alltid lite pengar så man överlevde, och man liftade vidare. Och så var det i Sven, Svenljunga, så var jag en, ja, barnflicka, ett par månader en sommar och så träffade jag en annan flicka, som också tyckte om att lifta, och då började vi lifta tillsammans, och vi åkte till Danmark också. Och vi gick runt i Danmark och så sen tog våra pengar slut, jaha vad gör vi nu då, hur ska vi komma till Sverige, och vi gick till polisstationen då, och dom [skrattar 00:13:42], han var så arg, det kommer jag ihåg, den här polisen [skrattar 00:13:45], han säger, såhär, såhär, han tog då sen pengar från deras kaffekassa och gav oss och sa, nu får ni åka till Sverige, men, och lyfte fingret, ni får aldrig mer komma tillbaka till Danmark.

Intervjuare [00:13:58]: [skrattar 00:13:58]. Och det har du hållit?

Talare [00:14:02]: [skrattar 00:14:02] Jo, jag har ju varit där sen, men i vuxen ålder först, länge sen. Det var på den tiden så, man skulle betala, man skulle aldrig göra så som man nu

kan fuska och göra vad som helst.

Intervjuare [00:14:14]: Ja.

Talare [00:14:14]: Nej, nej nej. Det var, då var man ärlig och ordentlig och.

Intervjuare [00:14:20]: Mm. Men flyttade du till Mölndal då?

Talare [00:14:22]: Jo, när jag gifte mig.

Intervjuare [00:14:24]: Ja.

Talare [00:14:24]: Då flyttade vi till Mölndal. Och där föddes alla mina barn, mina tre barn.

Intervjuare [00:14:29]: Mm.

Talare [00:14:29]: Och sen dog min man, efter sex år vi var gifta. Så han bara ramlade på golvet, fick hjärtattack och dog. Han var 35 och jag var 26.

Intervjuare [00:14:39]: Oj. Hm. Ja det var ungt att få hjärtattack.

Talare [00:14:43]: Jo. Man blir änka när man är 26 år, det är inte [skrattar 00:14:48].

Intervjuare [00:14:47]: Ja, det är ungt det också ja. Ja. Och, hur många barn hade du?

Talare [00:14:53]: Tre hade jag då.

Intervjuare [00:14:53]: Ja.

Talare [00:14:53]: Ja. Och sen, jag ville ju inte vara alltid ensam, sådär och, men då fick jag änkepension redan, och barnen fick barnpension och sådär, så vi klarade oss väldigt bra, men jag hittade ju en man och han var finne, väldigt snäll och go och fin, min finne också. Men, sen fick vi två, två barn tillsammans, och den här pojken när vi var, en gång åkte vi till Hindås, och där går det ju en liten å, vi brukade simma där.

Intervjuare [00:15:27]: Mm.

Talare [00:15:28]: Och så pojken en gång när vi höll den här minsta flickan då där, och så pojken rann ut på vägen och blev påkörd. Och handikappad.

Intervjuare [00:15:37]: Åh.

Talare [00:15:37]: Han var tre år då.

Intervjuare [00:15:39]: Mm.

Talare [00:15:40]: Och, sen kunde, finnen kan inte hantera, det är många finnar så att dom

kan inte hantera den här olyckan. Hans son, inte den andra sonen, utan hans son blev handikappad och skadad och så, så han började dricka.

Intervjuare [00:15:57]: Mm.

Talare [00:15:57]: Och det går inte att vara med fem barn och en alkis.

Intervjuare [00:16:00]: Nej.

Talare [00:16:01]: Nej, det går inte. För det gick mer och mer och mer, han började dricka och dricka och dricka, så det gick överstyr. Så sen bestämde jag barnen var så pass stora, så jag bestämde att, för att dom tyckte inte, dom här tre första barnen tyckte inte om honom sen längre.

Intervjuare [00:16:16]: Nej, det är alltid svårt att jämk...

Talare [00:16:18]: Ja. Då, att okej vi rymmer. Jag fixade lägenhet innan dess, han visste ingenting, och allt det här och så kom jag överens med min lillebror att han hjälper oss att en natt så, jag gav honom när han hade druckit alkohol så gav jag honom lite tabletter också så han somnade.

Intervjuare [00:16:35]: Jaha [skrattar 00:16:35].

Talare [00:16:35]: Så vi rymde den natten [skrattar 00:16:37].

Intervjuare [00:16:39]: Ja.

Talare [00:16:40]: Barnen tyckte det var så spännande [skrattar 00:16:42].

Intervjuare [00:16:43]: Ja, men var hamnade ni då?

Talare [00:16:44]: Jo vi, ganska nära honom ändå, för jag skrev till honom också lappen och lämnade nycklarna, för att han var ju ändå pappa, så han måste ju träffa barnen. Så han fick alltid hålla kontakt med barnen och barnen fick, inte i början fick dom inte gå, för att det var ju, dom var ju fyra år den minsta, så jag lät inte gå ensamma vägarna, nej, utan han fick komma och hämta dom.

Intervjuare [00:17:07]: Men du var kvar i Mölndal då?

Talare [00:17:09]: Nej, i Bergsjön.

Intervjuare [00:17:12]: Jaha, ja. Då hade ni flyttat till Bergsjön?

Talare [00:17:13]: Ja.

Intervjuare [00:17:13]: När flyttade du dit då, det var?

Talare [00:17:16]: -74.

Intervjuare [00:17:18]: Mm, då hade dom precis byggt där?

Talare [00:17:20]: Jo, det var väldigt bra och fint, svenskar, finnar och jugoslaver.

Intervjuare [00:17:24]: Mm.

Talare [00:17:24]: Inte en enda arab, på den tiden. Och det var väldigt fint och bra.

Intervjuare [00:17:29]: Mm.

Talare [00:17:30]: Så det var väldigt fint, där bodde vi väldigt, det var ingen fara och barnen gick i skolan, alla barnen och.

Intervjuare [00:17:36]: Mm.

Talare [00:17:36]: Det gick bra. Och alltid på somrarna så, när han åkte till Finland sen, för att han, hans hem var ju där, så tog han barnen med sig, dom här minsta barnen, dom fick vara en sommar i Finland.

Intervjuare [00:17:50]: Mm, fint.

Talare [00:17:52]: Ja. Så att dom äldre barnen, nej, dom ville inte följa med.

Intervjuare [00:17:57]: Nej.

Talare [00:17:58]: Så det.

Intervjuare [00:18:00]: Mm. Men då bodde du där ett, i, hur länge bodde du i Bergsjön då, eller när flyttade du hit till den här lägenheten?

Talare [00:18:06]: Det är 15 år sen jag flyttade hit.

Intervjuare [00:18:08]: 15 år sen.

Talare [00:18:09]: Ja, så jag bodde ju där länge.

Intervjuare [00:18:09]: Mm.

Talare [00:18:11]: Men jag tänkte en gång att jag ska flytta, vi ska flytta till Kanada.

Intervjuare [00:18:14]: Ja.

Talare [00:18:15]: Så jag tänkte bara, att okej, hur ska jag göra, okej, dom barnen är nu tillsammans med pappan i Finland, jag köpte mat hur mycket som helst i frysen, och ja, den äldsta flickan hon var 14, 15 år då, att okej du tar hand om dom här två mindre, nu åker jag

till Kanada.

Intervjuare [00:18:32]: Mm.

Talare [00:18:32]: Och så gjorde man, allt gick bra, och efteråt tänkte jag, men herregud, dom på socialen visste att jag har lämnat barnen ensamma, tio dagar.

Intervjuare [00:18:38]: Ja.

Talare [00:18:38]: Och själv åkte jag till Kanada. Då skulle dom tagit ungarna.

Intervjuare [00:18:44]: Hur gamla var barnen då då?

Talare [00:18:45]: Dom var ju 10 och 12 år och så sen 14 år.

Intervjuare [00:18:52]: Ja. Ja, ja.

Talare [00:18:52]: Men det gick bra.

Intervjuare [00:18:54]: Ja.

Talare [00:18:54]: Inga klagomål utav grannar eller så, ingenting. Hon visste hur man lagar mat och.

Intervjuare [00:19:00]: Mm.

Talare [00:19:00]: Det gick hur bra som helst.

Intervjuare [00:19:03]: Ja.

Talare [00:19:03]: Men jag skulle aldrig våga göra såna här saker nu.

Intervjuare [00:19:06]: Nej.

Talare [00:19:06]: Eller låta någon göra så.

Intervjuare [00:19:09]: Vad kom det sig att du skulle åka till Kanada, var det?

Talare [00:19:11]: För jag ville flytta dit [skrattar 00:19:12].

Intervjuare [00:19:12]: Ja. Kanada är det ju många som flyttar, finska.

Talare [00:19:15]: Jo, och det fanns väldigt mycket vänner i Ka, inte vänner nej jag hade ju aldrig varit i Kanada, men det som jag gjorde sen när jag.

Intervjuare [00:19:23]: Mm, du visste att folk hade flyttat dit som?

Talare [00:19:25]: O, ja det är massa finnar där.

Intervjuare [00:19:26]: Ja.

Talare [00:19:26]: Men det visste jag.

Intervjuare [00:19:26]: Men Australien är ju också det, men det tänkte du inte på?

Talare [00:19:29]: Jo, det, det har jag också funderat länge, men det är lite längre borta så det här, blev inte av.

Intervjuare [00:19:35]: Ja, det är det. Ja. Men där är det många finnar som bor har jag en känsla av.

Talare [00:19:37]: O ja, det är många.

Intervjuare [00:19:40]: Ja. Ja.

Talare [00:19:40]: För att i Kanada så, när jag tog hotellet så sa jag till taxin att, kör mig till billigaste hotell, jag brukar alltid säga så, och så kom jag till hotell och så tog jag telefonkatalogen, finska namn och började ringa, hej, jag kommer från Sverige men jag är finne och så, kom, hälsa på.

Intervjuare [00:19:57]: Jaha.

Talare [00:19:57]: Och så fick jag finska vänner [skrattar 00:19:58].

Intervjuare [00:20:00]: Du är väldigt utåtriktad och.

Talare [00:20:02]: Jo, jag gör såna saker.

Intervjuare [00:20:04]: Ja, ja.

Talare [00:20:04]: Men, jag upptäckte så mycket att, det var ju en finsk familj som hade affär där, och han, mannen hette Pekka då, och han sa, okej hans fru och hans barn tar hand om affären, han visade mig Toronto, vi var vid Niagarafallet, jag var överallt.

Intervjuare [00:20:18]: Oj, ja.

Talare [00:20:20]: Sådär.

Intervjuare [00:20:21]: Häftigt.

Talare [00:20:22]: Och sen när, kom dom också en gång till Sverige och hälsade på mig och så, så man blir vänner.

Intervjuare [00:20:28]: Vad roligt. Mm.

Talare [00:20:31]: Så det. Man måste ju göra så.

Intervjuare [00:20:33]: Men, du bodde i Bergsjön så, väldigt länge då?

Talare [00:20:37]: Jo, från -74 till vad blir det nu, 15 år sen vad blir det nu?

Intervjuare [00:20:44]: Ja, det är nästan, 2003 eller något sånt där.

Talare [00:20:45]: Ja. Jo, 2003, jo då flyttade jag hit.

Intervjuare [00:20:50]: Ja.

Talare [00:20:50]: Så att, och då var Sve, Bergsjö var helt okej.

Intervjuare [00:20:53]: Ja. Men du ville ha en annan lägenhet då eller?

Talare [00:20:56]: Jo, sen, min syster bodde här först, och hon är gift med italienare.

Intervjuare [00:21:02]: Ja.

Talare [00:21:03]: Och dom flyttade till Italien igen för att dom flyttar så fram och tillbaka till.

Intervjuare [00:21:07]: Ja.

Talare [00:21:07]: Så, så jag tog den här lägenheten bara för att, där hade jag redan sen, först hade vi ju större lägenhet men sen hade jag en tvåa, så tänkte att jag vill ha lite större.

Intervjuare [00:21:17]: Ja, mm.

Talare [00:21:17]: Och då fick jag se det här och så sa min syster, okej ta den här. Och då gjorde jag så.

Intervjuare [00:21:21]: Mm.

Talare [00:21:26]: Så det är därför, blev jag här.

Intervjuare [00:21:27]: Ja. Men du trivdes bra i Bergsjön, det var inga ...?

Talare [00:21:31]: Jodå, nej det var inga problem. Det var trevliga grannar och då såg man ofta poliserna gick ute där på gatan och, eller överallt och folk hälsade på poliser och det, och sista tiden, sista året så började ju det komma arabiska och såna där, men det var lugnt och fint, inga problem.

Intervjuare [00:21:49]: Mm, mm, nej.

Talare [00:21:50]: Inte så som det är nu.

Intervjuare [00:21:52]: Nej. För det har, förändrades mycket när du bodde i Bergsjön, under den tiden?

Talare [00:21:56]: Ja, o ja. Men det, det om man tänker efter tillbaka nu så var det inga problem med själva Bergsjön, nej, och inte med barnen där och ingenting.

Intervjuare [00:22:08]: Nej.

Talare [00:22:09]: Men nu, nu skulle, jo min...

Intervjuare [00:22:11]: För det är ju många som har flyttat in, nya som kommer många på en gång, då är det inte så lätt heller att hinna med.

Talare [00:22:16]: Nej, nej, och dom lär sig inte svenska, för att alla får inte bo på samma plats och det, det är dom här sossarna som förstörde det här.

Intervjuare [00:22:23]: Mm.

Talare [00:22:25]: [suckar 00:22:26] Det var, vi var ganska arga då när vi jobbade och fick veta att den här lagen förändrades, så.

Intervjuare [00:22:33]: Mhm, vad jobbade du med förresten, det har jag inte frågat?

Talare [00:22:36]: Då, då hette det Invandrarverket.

Intervjuare [00:22:38]: Jaha, du började där ja, efter.

Talare [00:22:41]: Jo, efter när jag flyttade ifrån den här mannen, eller rymde, så började jag gå i skolan.

Intervjuare [00:22:44]: Mm, mm.

Talare [00:22:46]: Och jag, sen det var nog med CSN, jag fick inte mer för att det fanns ju viss ålder också och hur mycket man får och allt det här, på CSN.

Intervjuare [00:22:58]: Ja, ja.

Talare [00:22:58]: Så jag fick inte så jag var tvungen att börja arbeta. Och jag gick till Arbetsförmedlingen och det var ju en kärring där, nej en man sådär som sen sa att, att om du, för att jag sa att jag vill fortsätta skolan, jag vill studera mer. Jo om du läser till socialassistent, så sa jag nej jag vill inte vara socialassistent. Ja men då får du inga pengar härifrån, utan då får du fixa arbete och.

Intervjuare [00:23:28]: Mm, mm.

Talare [00:23:28]: Och allt själv. Att, så blev jag lite arg, ja, men du behöver inte gå i skolan,

nej, säger den här människan.

Intervjuare [00:23:40]: Mm, men hur gammal var du då, var?

Talare [00:23:42]: 44.

Intervjuare [00:23:43]: Ja, just det.

Talare [00:23:45]: Nej, 46. 46.

Intervjuare [00:23:47]: Ja, för gränsen är 50, eller var.

Talare [00:23:49]: Ja, ja.

Intervjuare [00:23:49]: Förr i alla fall var det.

Talare [00:23:52]: Ja, det är fortfarande så, hos CSN en gräns, ja.

Intervjuare [00:23:53]: Ja, ja.

Talare [00:23:55]: Så jag fick inte. Så jag var tvungen att börja arbeta, och då började jag, sökte jag till, jag hade redan gått i skolan alltså på universitetet, jag hade fått fil kand. Så jag sökte, så såg jag att invandrarverket söker handläggare, så jag sökte det och jag fick det. Så, sen, studerade jag sen på kvällstid ibland, jag läste u-landskunskap och jag har läst socio, sociologi.

Intervjuare [00:24:20]: Mm.

Talare [00:24:20]: Men, inte socionom på det sättet.

Intervjuare [00:24:25]: Mm, nej.

Talare [00:24:25]: Men jag ville fortsätta och läsa historia, men det gick inte. Det gick inte att arbeta och ha barn och, nej.

Intervjuare [00:24:32]: Nej, det tar sin tid.

Talare [00:24:33]: Nej, det går inte hur länge som helst.

Intervjuare [00:24:35]: Nej.

Talare [00:24:35]: Tyvärr. För jag ville doktorera i historia och religion.

Intervjuare [00:24:41]: Mm. Ja, just det religionen har du inte pratat om, men jag vet ju att du var med i mormonkyrkan hörde jag ju här.

Talare [00:24:48]: Jodå.

Intervjuare [00:24:48]: Med familjen Herrey och...

Talare [00:24:49]: Jodå, mormonerna var väldigt trevliga tills dom såg mig med muslimska slöjan och då kastade dom ut mig.

Intervjuare [00:24:56]: Va, hade du muslimsk slöja på dig? [skrattar 00:24:57]

Talare [00:24:57]: Jo, för att sen ville jag veta om islam också.

Intervjuare [00:25:00]: Ja.

Talare [00:25:02]: Och du började jag läsa islam och så frågade min chef också, jag jobbade då också, jag studerade på kvällstid.

Intervjuare [00:25:07]: Ja.

Talare [00:25:07]: Att, får jag ha slöjan, jag ville pröva, hur känns det.

Intervjuare [00:25:11]: Ja.

Talare [00:25:11]: Och då råkade en mormon se mig.

Intervjuare [00:25:12]: Nej men. Du blev utslängd ur kyrkan då?

Talare [00:25:15]: Ja. Ja. Jag fick bara ett brev, nu är du inte välkommen längre, du är inte medlem.

Intervjuare [00:25:19]: Nej.

Talare [00:25:19]: Ja. Så.

Intervjuare [00:25:22]: Det var inte kristligt.

Talare [00:25:22]: Ja men dom är så, dom är så låsta, mormonerna, inom sig.

Intervjuare [00:25:27]: Ja, ja, dom håller det.

Talare [00:25:28]: Ja, det är dom. Fast jag tyckte om att vara där, för att dom var trevliga dom människorna, och vi gjorde mycket sådana små resor. En gång åkte vi till Finland, till Helsingfors också.

Intervjuare [00:25:40]: Mm, mm.

Talare [00:25:40]: Och här i Sverige gjorde vi såhär sommarresor och, jag tyckte om att vara där, men jag visste inte att de var så låsta. Och inte fick ha kaffe, nej inte alls, det var bara te, och inte vilket te som helst utan det, naturte.

Intervjuare [00:25:54]: Just det, ja ja.

Talare [00:25:55]: Och inte röka, och det är mycket, mycket såna saker, så jag slutade röka, jag har inte rökt nu på vad bli det 30 år, 40 år snart.

Intervjuare [00:26:06]: Men det var i alla fall nyttigt, att.

Talare [00:26:07]: Jodå [skrattar 00:26:08] väldigt nyttigt. Så att det var mycket mycket såna.

Intervjuare [00:26:11]: Det var, renlevnadsmänniskor är de då.

Talare [00:26:13]: Jodå, det är de, det är de. Så jag tycker fortfarande mormonerna är bra, men dom är låsta.

Intervjuare [00:26:20]: Mm.

Talare [00:26:20]: Inom sin sekt.

Intervjuare [00:26:23]: Mm. Men du var troende då och hade med dig det?

Talare [00:26:24]: Äh.

Intervjuare [00:26:27]: Sådär, mer det sociala kanske?

Talare [00:26:27]: Ja, sådär. Ja, troende och troende, äh.

Intervjuare [00:26:30]: Ja.

Talare [00:26:30]: Jag vill ju veta allt, och man vet inte om man inte blir medlem i någonting.

Intervjuare [00:26:36]: Nej.

Talare [00:26:37]: Men jag vet, jag tror på gud, det gör jag, men sen att vara sådär religiös på det sättet, nej. Som med prästerna här, i Angered, för att där går jag och äter och ofta så slipper jag laga mat här hemma.

Intervjuare [00:26:51]: Ja [skrattar 00:26:51].

Talare [00:26:54]: [skrattar 00:26:54].

Intervjuare [00:26:54]: Då får du gå till tyska kyrkan som ligger bredvid oss.

Talare [00:26:57]: Ja.

Intervjuare [00:26:57]: Dom har ju väldigt fin underhållning med sopplunch på torsdagar.

Talare [00:27:01]: Jo, där var jag igår där också.

Intervjuare [00:27:02]: Jaså var du det?

Talare [00:27:02]: Ja. Men i tyska kyrkan så har jag en gång sagt att Jesus var jude, och då blev en präst arg. Han var inte jude, han var kristen. Så sa jag nej, han var jude, han var hela tiden jude. Kristendomen kom 300 år efter.

Intervjuare [00:27:16]: Mm. Det är rätt.

Talare [00:27:18]: Man får inte säga allt [sänker rösten 00:27:20]. Men men. I tyska kyrkan igår så var det...

Intervjuare [00:27:24]: Men var du med där i, ja ursäkta ja?

Talare [00:27:27]: Nej?

Intervjuare [00:27:28]: Jag tänker var, fanns mormonkyrkan där i Bergsjön eller låg, var den i centrum då?

Talare [00:27:31]: I Utby.

Intervjuare [00:27:34]: Ja, i Utby.

Talare [00:27:34]: Den är i Utby fortfarande.

Intervjuare [00:27:36]: Ja, just det, just det.

Talare [00:27:37]: Den finns i Utby och i Frö, Västra Frölunda.

Intervjuare [00:27:41]: Ja.

Talare [00:27:43]: Så jag har ibland tänkt att jag skulle vilja gå med den här mormonkyrkan, för jag, jag har fortfarande böcker utav det, deras läroböcker och så mycket sånt där.

Intervjuare [00:27:51]: Ja, ja.

Talare [00:27:51]: Och det, jag tyckte att det var så intressant, men nej, så jag tänkte, nej, det får vara.

Intervjuare [00:27:59]: Mm.

Talare [00:27:59]: För att då tror dom att jag är troende på, men, jag har ju varit i Pingstkyrkan, jag har varit överallt.

Intervjuare [00:28:07]: Mm. Det är väl många finländare i Pingstkyrkan.

Talare [00:28:09]: O ja, det finns ju finsk pingstkyrka där på Redbergsplatsen.

Intervjuare [00:28:12]: Ja.

Talare [00:28:14]: Så jag vill veta allt.

Intervjuare [00:28:16]: Ja.

Talare [00:28:17]: Och jag är med i judiska föreningen.

Intervjuare [00:28:21]: Ja.

Talare [00:28:21]: Så jag går dit när jag vill, också. Sitter med på sabbaten och, men jag kan tyvärr inte hebreiska, jag har ju bara, ser du, judendomen, judendomen där, judendomen, tre olika hyllor, judendomen.

Intervjuare [00:28:31]: Så du har inte läst bibeln på hebreiska?

Talare [00:28:35]: Jo.

Intervjuare [00:28:35]: Har du gjort det? [skratt 00:28:36]

Talare [00:28:36]: [skrattar 00:28:36] Det är på hebreiska, och svenska. Så det, det är väldigt väldigt lätt om man tittar efter, för att jag tycker om judendomen.

Intervjuare [00:28:45]: Ja.

Talare [00:28:45]: För det känns så att, den är enda liksom rätta på något vis.

Intervjuare [00:28:52]: Mm, det är ju en ursprungs...

Talare [00:28:51]: Ser du, det är både hebreiska och svenska.

Intervjuare [00:28:53]: Aha. Ja, jag ser där.

Talare [00:28:55]: Så det är inga problem med den här.

Intervjuare [00:28:57]: Det var inte dåligt. Nej.

Talare [00:28:58]: Så det är, och jag tycker väldigt mycket om att vara där.

Intervjuare [00:29:04]: Mm.

Talare [00:29:05]: Och min dotter, hon kan ju hebreiska fullständigt, det är inga problem.

Intervjuare [00:29:08]: Ja, ja, ja.

Talare [00:29:08]: Och barnen.

Intervjuare [00:29:10]: Just det. Ja.

Talare [00:29:10]: Barn är bra. Och dom är ju (?) ...

Intervjuare [00:29:12]: Men är dom troende judar eller?

Talare [00:29:15]: Nej, nej.

Intervjuare [00:29:17]: Nej, dom är judar av...

Talare [00:29:17]: Dom är judar utav födelsen.

Intervjuare [00:29:19]: Ja, ja.

Talare [00:29:19]: Så det. Det är ingen.

Intervjuare [00:29:21]: Men du är ju en himla nyfiken person som, och så går du in i allt detta och är med, för att då...

Talare [00:29:26]: Jo. Ja. Jag var muslimer också, så att jag gick i kyrkan, eller moskén alltid, i den här nya moskén också, och dom här gamla moskéerna, och så sen brukar jag göra det fortfarande.

Intervjuare [00:29:38]: Jaså.

Talare [00:29:38]: Om jag åker till Turkiet till exempel, jag bara köper biljett, inga charter eller så.

Intervjuare [00:29:45]: Nej.

Talare [00:29:45]: Så säger jag till taxin, billigaste hotell, och då brukar dom tänka.

Intervjuare [00:29:48]: [skrattar 00:29:48].

Talare [00:29:48]: Hittar dom ett hotell [skrattar 00:29:50] som är billig.

Intervjuare [00:29:53]: Vågar du göra det?

Talare [00:29:55]: Ja. Och så sen går jag till moskén, och jag håller böner för jag vet hur man gör det. Och då kommer folk att fråga när dom ser att jag inte är turk, så kommer dom, en gång kom det också en, en kvinna och frågade mig, och så, säger jag, ja men, är du muslim, så säger jag, mm, njaa, jag gjorde så, så att det blir inte ja eller nej.

Intervjuare [00:30:19]: Mm.

Talare [00:30:19]: Om sen, men en dag började dom fråga, ja varifrån kommer du och sådär, var nyfiken. Okej kom och hälsa på oss, så jag fick gå hem till dom.

Intervjuare [00:30:28]: Mm.

Talare [00:30:29]: Och jag såg hur dom lever, hur dom bor och hur, allt allt allt allt, och i många moskéer, vet jag fick en bönematta från moskén.

Intervjuare [00:30:39]: Mm.

Talare [00:30:39]: Och jag såg dom här dansade sufierna, du vet dom här mannen.

Intervjuare [00:30:42]: Ja, ja. Dom som dom vill förbjuda nu i Turkiet eller, ja?

Talare [00:30:45]: Ja, men det är så vackert, och det är så intressant.

Intervjuare [00:30:51]: Åker du dit ensam då alltså?

Talare [00:30:52]: Ja, helt ensam.

Intervjuare [00:30:53]: Ja.

Talare [00:30:55]: För att då är det billigare, jag köper inte charterresor.

Intervjuare [00:30:57]: Nej, du köper bara flygbiljetten så.

Talare [00:31:00]: Ja, så. Och så, det var ju likadant i Ryssland också, där, sen där afghaner, så jag bodde hemma hos afghanerna, inte på hotell.

Intervjuare [00:31:07]: Jaha, ja.

Talare [00:31:08]: Och deras pojke sitter alltid på mitt knä och pissade på sig och jag luktade piss hela tiden men [skrattar 00:31:14].

Intervjuare [00:31:14]: Mm [skrattar 00:31:14].

Talare [00:31:15]: Vad spelar det för roll.

Intervjuare [00:31:16]: Men vad, träffade du, vad heter hon, Ariella?

Talare [00:31:20]: Jo, jag känner Ariella, jo.

Intervjuare [00:31:21]: Ja, träffade du henne där på judiska föreningen då eller?

Talare [00:31:24]: Jo, där blev vi bekant.

Intervjuare [00:31:26]: Ja.

Talare [00:31:26]: Ja, hon är väldigt trevlig, Ariella.

Intervjuare [00:31:31]: Mm.

Talare [00:31:31]: Vi är ofta ute tillsammans, men hon är ju också, hon är ju marockan, jag har ju hennes böcker här också, hon har skrivit två böcker.

Intervjuare [00:31:38]: Ah.

Talare [00:31:40]: Och igår var jag, det var det igår, i Blå Stället var det film, också Ariella var där också.

Intervjuare [00:31:49]: Mm.

Talare [00:31:52]: Om hur Hitler, eller Kosovo, nej, albaner.

Intervjuare [00:31:54]: På kvällen eller?

Talare [00:31:55]: Ja.

Intervjuare [00:31:56]: På kvällen?

Talare [00:31:56]: Ja, på kvällen. Albanerna räddade judar från Hitler.

Intervjuare [00:32:01]: Ja.

Talare [00:32:01]: Under kriget.

Intervjuare [00:32:02]: Just det, jag går ju där ibland på den torsdags...

Talare [00:32:06]: Ja.

Intervjuare [00:32:06]: Ja. Dom har väldigt bra filmer dom visar där.

Talare [00:32:09]: Jo då, jo. Så där var vi ju nu. Ariella var där med också, och så andra judar som jag känner.

Intervjuare [00:32:16]: Ja.

Talare [00:32:16]: Så det.

Intervjuare [00:32:18]: Det glömde jag att den var igår, ja, det.

Talare [00:32:21]: För att jag är med på det här interreligiösa center.

Intervjuare [00:32:23]: Jaså du är med i det, ja.

Talare [00:32:23]: Ja. Så där även nu, nu ska vi väl ha, är det nästa vecka, så är det också en, så att en iman, en präst och en rabbin ska diskutera om Abraham, hur Abraham offra, försökte offra Isak.

Intervjuare [00:32:43]: Ja.

Talare [00:32:43]: Och så sen Ismael, för att alla araberna kommer ju från Ismael.

Intervjuare [00:32:47]: Ja, mm.

Talare [00:32:48]: Och det, det blir väldigt intressant diskussion.

Intervjuare [00:32:52]: Mm, var är den diskussionen?

Talare [00:32:54]: Den ska vara nu.

Intervjuare [00:32:53]: Inne i stan då?

Talare [00:32:58]: Det är på... vänta nu ska jag kolla här... det är på torsdag, nästa vecka på torsdag, klockan sex på kvällen.

Intervjuare [00:33:11]: Nästa torsdag på, klockan sex på kvällen.

Talare [00:33:13]: Ja, där på Kyrkogatan 23.

Intervjuare [00:33:16]: Ja, ja ja ja, där ligger det.

Talare [00:33:17]: Eller 25, ja.

Intervjuare [00:33:17]: Ja, just det.

Talare [00:33:19]: Det är där. Så alla kommer in, man behöver ju inte, bara gå in.

Intervjuare [00:33:22]: Nej. Nej just det.

Talare [00:33:25]: Det är oerhört intressant.

Intervjuare [00:33:26]: Ja. Det är det.

Talare [00:33:28]: Och där får man lära sig massa saker, som man vill veta.

Intervjuare [00:33:33]: Mm.

Talare [00:33:33]: Och lära sig, som jag visste inte så mycket om Hare Krishna. Men hon kommer ju ibland där och hon har dom här kläderna.

Intervjuare [00:33:40]: Mm.

Talare [00:33:41]: Och jag tycker att det är, dom här Hare Krishna är väldigt intressanta, det är inte så ofta man träffar såna människor här.

Intervjuare [00:33:48]: Nej, nej.

Talare [00:33:51]: Buddhister, jag har buddhistiska vänner också.

Intervjuare [00:33:52]: Mm.

Talare [00:33:52]: Och jag har den här Bahgavad Gita, deras bok, och jag har koranen och jag har ju allt, så det är, och jag fick ju utav, när jag jobbade där på Migrationsverket så blev jag ju bekant med folk, och så var det en Harjinder (?) en kille från Indien, och, ung kille, och jag hjälpte honom ganska mycket med många olika saker, så hans mamma sen skickade mig sari, jag har ju den här indiska sari.

Intervjuare [00:34:19]: Mhm, ja ja.

Talare [00:34:19]: Och gud vad den är fin, men vad ska jag ha den?

Intervjuare [00:34:23]: Ja. Ha den när du går inne kanske.

Talare [00:34:24]: Ja [skrattar 00:34:24].

Intervjuare [00:34:25]: Svalt [skrattar 00:34:26]. Men du jag tänker på, du, du gick i pension då för...

Talare [00:34:34]: Ja det är ju evigheter sen, va.

Intervjuare [00:34:36]: Ja, var det när du flyttade hit eller, strax efter?

Talare [00:34:41]: Nej, det var ju, nej men herregud, vet jag det själv nu... för att hur länge det sen är det, när jag kom, gick till pension, jag var ju 65.

Intervjuare [00:34:57]: Ja.

Talare [00:34:59]: Hur länge sen?

Intervjuare [00:34:59]: Och nu är du?

Talare [00:35:01]: 77.

Intervjuare [00:35:01]: Ja, 12 år sen då, men det var, så du flyttade hit lite före det då?

Talare [00:35:04]: Ja, ja. Ja.

Intervjuare [00:35:06]: Tre år innan?

Talare [00:35:06]: Ja. Ja.

Intervjuare [00:35:07]: Ja.

Talare [00:35:07]: För jag tänker inte längre, nej, det har jag faktiskt inte tänkt.[skrattar 00:35:11]

Intervjuare [00:35:11]: Men vad tycker, tycker du att, blev det någon större skillnad när du flyttade hit ifrån, jämfört med Bergsjön?

Talare [00:35:18]: Större lägenhet, och ensam för Nadim, min pakistanska son, han bodde hos mig där i Bergsjön.

Intervjuare [00:35:26]: Ja.

Talare [00:35:26]: Och sen gifte han sig och han bor nu mittemot mig.

Intervjuare [00:35:29]: Mhm.

Talare [00:35:29]: Och han, dom har tre barn.

Intervjuare [00:35:32]: Mm.

Talare [00:35:32]: Jag är farmor till barnen.

Intervjuare [00:35:35]: Ja.

Talare [00:35:36]: För att, jag mötte honom på Migrationsverket när han sökte asyl, så jag bara tittade på honom och han tittade på mig och det gick någonting, någonting gick där.

Intervjuare [00:35:44]: Jaha, ja.

Talare [00:35:44]: Så han blev liksom min son, och jag frågade mina egna barn, får jag ta honom hem till oss, okej ta det, och så, han är lillebror, helt enkelt.

Intervjuare [00:35:54]: Ja, mm.

Talare [00:35:54]: Han är två veckor yngre än min yngsta dotter.

Intervjuare [00:35:56]: Jaha.

Talare [00:35:57]: Så han är lillebror.

Intervjuare [00:35:58]: Ja. Och bodde han här innan du flyttade hit eller?

Talare [00:36:01]: Ja, han bodde där i Bergsjön då, han flyttade hem till oss, och då hade vi en tvåa, och det var ju lite trångt.

Intervjuare [00:36:07]: Ja.

Talare [00:36:07]: Så då flyttade jag hit, och han, då gifte han sig där i Bergsjön, med den här Saba.

Intervjuare [00:36:13]: Mm.

Talare [00:36:13]: Och, där var det lite problem, för att Saba ville, jag visste, tänkte så också men Nadim var så kär i henne, att hon behövde bara uppehållstillstånd, hon gifte sig därför.

Intervjuare [00:36:24]: Jaså.

Talare [00:36:25]: Och det tror jag fortfarande, fast jag vet inte, dom.

Intervjuare [00:36:26]: Dom är gifta fortfarande?

Talare [00:36:29]: Jo, dom är gifta, och har barn och allt går bra, så.

Intervjuare [00:36:31]: Ja.

Talare [00:36:32]: Men, i alla fall, så.

Intervjuare [00:36:36]: Mm.

Talare [00:36:36]: Så därför blev det så att jag ville ha större, ja, ja, det var ju så. Jag ville, och så sen, flyttade han bredvid, för han ville också ha nära mamma så att säga, han kallar mig ju alltid mamma.

Intervjuare [00:36:52]: Mm.

Talare [00:36:52]: Hans föräldrar har varit här en gång och dom gav mig också fina sjal och presenter och.

Intervjuare [00:36:59]: Mm, mm, men han flyttade, han kom hit själv då?

Talare [00:37:00]: Jo, han kom själv, sökte asyl, och det var ju nästan omöjligt att, för en pakistanier att få asyl om man inte går och jobbar man där så går, mhm, så går det att fixa.

Intervjuare [00:37:10]: Mm, ja, men ja, så du jobbade ju mycket med flyktingar och...

Talare [00:37:15]: Jo.

Intervjuare [00:37:15]: Hade kontakter.

Talare [00:37:15]: Jag har träffat väldigt många och har fortfarande viss kontakt med vissa, och ja. Man lär sig mycket, för att vill man ha kontakt med dom här människorna, inte bara arbete utan också vid sidan om... och sen efter det så var jag flyktingguide.

Intervjuare [00:37:39]: Aha.

Talare [00:37:39]: Och det var en arabisk man också som ville också, och, vi blev vänner vi också. Jag bodde här då.

Intervjuare [00:37:47]: Mm.

Talare [00:37:48]: Och han lärde sig svenska väldigt fort och han var ju gift med, han hade skilt sig från sin fru, så frun bor här i Göteborg någonstans.

Intervjuare [00:37:56]: Mm.

Talare [00:37:56]: Och, han är hög, väldigt högutbildad, kommer från Irak, men han ville ha svenska kontakter, hur man lever...

Intervjuare [00:38:03]: Ja, ja.

Talare [00:38:05]: Hur är allting.

Intervjuare [00:38:06]: Ja.

Talare [00:38:06]: Så han kom hit, och vi satt såhär, och då först trodde han att ja, han kan börja pilla på mig och så började han pilla, så tog den här kudden och jag slog honom flera gånger.

Intervjuare [00:38:15]: Mm.

Talare [00:38:15]: Och då gick det in i honom att, nej, i Sverige kan man vara kompisar med kvinnor utan sex.

Intervjuare [00:38:21]: Mm, ja.

Talare [00:38:23]: För först, han sa att alla tror så, att det är så. Sex år vi var vänner.

Intervjuare [00:38:30]: Ja.

Talare [00:38:30]: Och vi gick på alla möjliga fester och opera ofta och så, och hos min syster alltid när vet det var nyårsfester och, jag försökte lära honom lite finsk tango, och allt möjligt sånt där, vi var väldigt goda vänner, tills han flyttade till Kortedala.

Intervjuare [00:38:46]: Ja.

Talare [00:38:47]: Och bor i samma svale såhär, en svensk kvinna som är ensam, och dom

blev kompisar och hon hoppade i säng samma kväll.

Intervjuare [00:38:53]: Ja.

Talare [00:38:54]: Då förlorade jag honom [skrattar 00:38:56].

Intervjuare [00:38:56]: Ja. Ja, ja, men det var i alla fall sex års vänskap.

Talare [00:38:59]: Ja.

Intervjuare [00:38:59]: Var ju fantastiskt.

Talare [00:39:00]: Ja, jag har träffat honom sen på spårvagnar ibland, men han vill inte, för att det blir lite problem och sådär, okej, okej.

Intervjuare [00:39:08]: Ja. Men du har ju bott här nu länge i Göteborg, tycker du att det finns någon slags göteborgsanda?

Talare [00:39:14]: Ja.

Intervjuare [00:39:16]: Ja?

Talare [00:39:16]: Det här är liksom hem för mig.

Intervjuare [00:39:19]: Ja, ja.

Talare [00:39:19]: För att det är, jag tycker om Göteborg. Och jag tycker om Göteborgs historia, och jag reser runt runt och vill bekanta mig hela stan, och irriterar mig för nybyggnader överallt [skrattar 00:39:31], inte bara här.

Intervjuare [00:39:33]: Nej.

Talare [00:39:35]: Och jag tycker att, för att, nu är jag kanske så van, men när barnen var yngre så hörde jag dom ofta prata såna konstig svenska, alltså göteborgs-svenska.

Intervjuare [00:39:46]: Ja.

Talare [00:39:47]: Dom kunde såna konstiga ord typ [skrattar 00:39:50], det var i skoltiden förstås.

Intervjuare [00:39:52]: Mm.

Talare [00:39:54]: Så det.

Intervjuare [00:39:53]: Men känner, känner du dig som en göteborgare?

Talare [00:39:57]: Ja.

Intervjuare [00:39:57]: Ja.

Talare [00:39:57]: Ja. Det här är hem för mig.

Intervjuare [00:40:01]: Ja. Och Finland, är det någonstans?

Talare [00:40:02]: Äh, det.

Intervjuare [00:40:04]: Det var länge sen du var där i Finland?

Talare [00:40:05]: 15 år sen, och vad ska jag göra där. Okej, min son är begravd där, för han ville alltid att han skulle bli begravd, han tyckte om att vara där på somrarna i Finland, alltid. Hos sin pappas släkt, träffar, så han sa alltid att han kommer att dö snart, att han, han ville inte bli 40 år gammal, för att nej han ska dö innan dess, och han fyllde 38, veckan därefter dog han.

Intervjuare [00:40:30]: Oj.

Talare [00:40:32]: Så, vi begravde, att okej det får vara i Finland, i pappas grav, pappa var död sen länge, hans pappa. Så han är där, men jag har inte varit där hos graven, för han kremerade och.

Intervjuare [00:40:44]: Ja.

Talare [00:40:46]: Så ibland tänker jag att jag skulle vilja åka dit, och nu är det liksom min lillebror som också bodde här i Sverige hela livet, har hittat en flickvän i Finland och flyttat dit.

Intervjuare [00:40:56]: Okej.

Talare [00:40:56]: Och han ska fylla nu 70 till hösten, så om jag åker då dit.

Intervjuare [00:41:02]: Mm.

Talare [00:41:03]: För han har lovat att visa mig lite runt det här området där vi bodde när jag var barn.

Intervjuare [00:41:07]: Ja. Det kan ju vara intressant att knyta ihop, liksom, lite, att.

Talare [00:41:15]: Ja.

Intervjuare [00:41:15]: Kunna...

Talare [00:41:17]: Ja.

Intervjuare [00:41:18]: Ja.

Talare [00:41:18]: Men det finns ju ingenting liksom som jag kan berätta till mina barn, dom är inte intresserade, dom är födda och uppvuxna här och.

Intervjuare [00:41:24]: Mm.

Talare [00:41:26]: Deras minnen är här och, inte där.

Intervjuare [00:41:30]: Nej. Nej, det är klart.

Talare [00:41:32]: Så det.

Intervjuare [00:41:32]: Att barnen utvecklas åt andra håll än.

Talare [00:41:35]: Och det har jag sagt, det var ju en arabisk man en gång som frågade mig också, att vad ska jag göra för att jag har en 14-årig flicka som vill ha kortare kjol, och jag tycker inte om det. Så sa jag, men om du inte låter henne göra det, så kommer hon någon gång att flytta, fly genom fönstret på kvällarna, och att låt, låt henne ha hemma först en kort kjol så att du vänjer dig att se din dotter med kortare kläder, för att hon kommer att vara en svensk och inte en arab. För att hon har ju vuxit, dom var, var tydligen liten när dom kom hit, så sa jag till honom också att, det är ditt hemland, men det är hennes semesterland om hon åker dit.

Intervjuare [00:42:22]: Mm.

Talare [00:42:22]: Sverige är hennes hemland.

Intervjuare [00:42:24]: Ja.

Talare [00:42:24]: Och då började han tänka, så att jo, men han har inte liksom tänkt så. Det är många utlänningar som inte tänker så.

Intervjuare [00:42:34]: Nej.

Talare [00:42:34]: Utan tror också barnen som växer här, som många finnar, mina barn är finska, ha, mina barn är inte finnar, dom är svenskar.

Intervjuare [00:42:41]: Mm.

Talare [00:42:41]: Men jag är finne.

Intervjuare [00:42:43]: Mm, mm.

Talare [00:42:45]: Så det, folk måste förstå det här också.

Intervjuare [00:42:48]: Mm, mm. Jag tänker på, vad skulle du, finns det några speciella platser i Göteborg som du tycker speciellt mycket om?

Talare [00:42:59]: Ibland är det, vill jag ha nostalgi så åker jag till Mölndal.

Intervjuare [00:43:02]: Ja.

Talare [00:43:03]: [skrattar 00:43:04] Mölndals kyrka gifte jag mig.

Intervjuare [00:43:07]: Mm.

Talare [00:43:08]: Och där är min man begravnen, där i Mölndal.

Intervjuare [00:43:10]: Mm.

Talare [00:43:10]: Och min svärmor. Och, det här huset där han dog, där vi bodde, och var, det är ju område på, ja som är kvar fortfarande men man har förnyat husen och nu är det HSB-hus.

Intervjuare [00:43:24]: Mm.

Talare [00:43:24]: Så där promenerar jag ibland och tittar och, en del är kvar men mycket är förändrat i Mölndal också. Men det, det är liksom nostalgi. [skrattar 00:43:37] En gång har jag varit i Borås. Och det var ju där i Norrby jag bodde också då, och det var utedass och allt det här och den delen på 50-talet.

Intervjuare [00:43:47]: Ja, mm.

Talare [00:43:47]: [skrattar 00:43:49] Nu är det ut, nu är det bara araber, araber, araber, araber.

Intervjuare [00:43:52]: Mm, okej.

Talare [00:43:52]: Det är inte alls samma Borås.

Intervjuare [00:43:56]: Nej.

Talare [00:43:56]: Det enda som är kvar i Borås är, nära spår, eller, tågstationen, så fanns det en korvkiosk.

Intervjuare [00:44:05]: Mm.

Talare [00:44:05]: Och jag tyckte att den här känns bekant, och jag gick och frågade den här flickan, att tror du att den här, hur är det, hur gammal är du, eller den här, jo den är på 50-talet, så sa jag, var det redan -58, jodå, det är min farfar som hade den, och den har gått i släkten.

Intervjuare [00:44:22]: Ja.

Talare [00:44:23]: Så den var kvar, för jag älskade köpa korv med bröd.

Intervjuare [00:44:31]: Ja, men är det några ställen här i Göteborg vid, i stan eller här ute som du tycker speciellt mycket om?

Talare [00:44:36]: Jo jag gillar ju Bergsjön, men nu går jag inte där, det går inte, och nu får man, byta, eller växer det nya hus, ändrar där också.

Intervjuare [00:44:47]: Ja, ja.

Talare [00:44:48]: Jag tycker inte om att promenera där.

Intervjuare [00:44:50]: Nej.

Talare [00:44:50]: Men, själva Göteborg, nej, det är mer stan, innerstan, Slottsskogen, Botaniska.

Intervjuare [00:45:01]: Ja.

Talare [00:45:01]: Allt det, natur, där har jag varit hela mitt liv, promenerat överallt.

Intervjuare [00:45:07]: Mm, mm. Jo för du är ju väldigt nyfiken av dig, du verkar vara över hela stan.

Talare [00:45:13]: Jo men jag vill veta , så jag åkte till, jag har ju alltid vetat var är Torslanda, men jag har inte varit där.

Intervjuare [00:45:18]: Nej.

Talare [00:45:18]: Men jag tog bussen för ett tag sen, och åkte till Torslanda, och jag gick in i Torslanda kyrkan också och började fråga, ja, varifrån kommer kyrkan och allt det här.

Intervjuare [00:45:25]: Ja.

Talare [00:45:26]: Jag går till församlingshemmet och frågar och frågar och frågar, och nu promenerar jag runt och hela Torslanda, och så ska jag ta dom andra platserna också, Säve, Tuve, igår var jag i Tuve också, jag åker runt i Tuve.

Intervjuare [00:45:40]: Ja.

Talare [00:45:41]: En gång har jag, tog den sista hållplatsen och så började jag promenera in i den här skogsvägen, där bilar kör i alla fall, men jag vet, okej, jag ska se vart det går, och det hamnade i Volvo.

Intervjuare [00:45:51]: Ja.

Talare [00:45:51]: Jag har aldrig varit på Volvo men nu vet jag.

Intervjuare [00:45:53]: Ja [skrattar 00:45:53].

Talare [00:45:55]: [skrattar 00:45:55] Så jag vill bli på det sättet, jag har ju vet att det finns och, men att vara på plats.

Intervjuare [00:46:04]: Ja. Men du, går också på kultur, Blå Stället och kulturhuset?

Talare [00:46:09]: Jo fast jag inte riktigt gillar Angeredens-området, det är inget Sverige, det är inte Sverige.

Intervjuare [00:46:17]: Nej.

Talare [00:46:17]: Jag vill ha den här känslan av Sverige, och det får man bara om man åker till Billdal, Säve och allt det här, dom är rikemansområden, det är Sverige.

Intervjuare [00:46:27]: Ja, men innerstan, är det, eller, är, Sverige?

Talare [00:46:28]: Ja, nej, det är inte Sverige, men det är inte främmande heller, för att det är, ja, jag vet inte. Det är bara liksom att vara hemma, man vet innerstan överallt och kan allting och vet allting och, promenerar och kollar, ofta denna arkeologiska.

Intervjuare [00:46:50]: Ja.

Talare [00:46:50]: Huset, Vasagatan, hit och dit, och.

Intervjuare [00:46:53]: Ja, mm.

Talare [00:46:53]: Runt och, universitetet, alla dom här byggnaderna runt universitetet brukar jag, och nu ska jag vara på universitetet också det här arkeologiska museet.

Intervjuare [00:47:03]: Ja.

Talare [00:47:05]: Så att där får man se.

Intervjuare [00:47:07]: Mm, men du känner dig hemma där i innerstan?

Talare [00:47:08]: Jo, ja. Ja.

Intervjuare [00:47:09]: Det är som...

Talare [00:47:09]: Det, det är liksom.

Intervjuare [00:47:10]: Känner du dig mer hemma där än vad du gör här eller, här är ju ditt hem, i...?

Talare [00:47:13]: Jo, men det här är liksom bara, här bor jag.

Intervjuare [00:47:18]: Mm.

Talare [00:47:18]: Och jag känner, här känner jag bara finnar.

Intervjuare [00:47:21]: Mm.

Talare [00:47:21]: Här finns inte folk, alltså, inte svenskar på det sättet.

Intervjuare [00:47:26]: Nej.

Talare [00:47:26]: Nej. Det är massa finnar, och massa andra utlänningar.

Intervjuare [00:47:33]: Mm.

Talare [00:47:33]: Jag har en svensk härunder, finsk familj däruppe.

Intervjuare [00:47:37]: Mm.

Talare [00:47:38]: Och bulgarer där. Och en svensk där.

Intervjuare [00:47:40]: Mm.

Talare [00:47:43]: Men det är inte många svenskar, nej.

Intervjuare [00:47:45]: Hur tycker du att Angereds centrum att...

Talare [00:47:48]: Nej, nej.

Intervjuare [00:47:48]: Det har ju ändrat sig kanske lite.

Talare [00:47:50]: Ja, det är inte Sverige. Nej. Och det är alldeles för mycket kriminalitet, det är alldeles för mycket sånt där, att där ska man vara försiktigt.

Intervjuare [00:47:57]: Mm.

Talare [00:47:58]: Håll i väskan så att det inte försvinner. Det, men där går jag och handlar mat i alla fall.

Intervjuare [00:48:04]: Mm. Mm.

Talare [00:48:06]: Men det är inte.

Intervjuare [00:48:07]: Äter du på restaurangerna något?

Talare [00:48:07]: Nej, nej.

Intervjuare [00:48:10]: Nej, inte alls?

Talare [00:48:10]: Jag är snål.

Intervjuare [00:48:11]: Ja.

Talare [00:48:12]: [skrattar 00:48:12] Och ensam sitta och äta, nej.

Intervjuare [00:48:15]: Nej.

Talare [00:48:16]: Men i kyrkorna äter jag, för att där är det, det är billigare och det är roligt och sitta och prata med folk.

Intervjuare [00:48:21]: Ja, mm. Du har ju en pizzeria här ute på Kaneltorget.

Talare [00:48:26]: Jo, där alltid när min dotter, hon bor i Jonsered, så när hon säger mamma, jag vill ha pizza, okej, då vill hon ha. Hon vill alltid ha den pizzan.

Intervjuare [00:48:36]: Den är rätt bra där.

Talare [00:48:36]: Den är bra, och den har ju varit här hela tiden, när jag flyttade hit så var det redan samma pizzeria.

Intervjuare [00:48:44]: Ja. Men jag tänker på här vi pratade ju om att du går ut på din balkong nu eller tittar ut genom vardagsrumsfönstret, så ser du ju massa nybyggda hus här utanför också.

Talare [00:48:53]: Ja, ja. Men man vänjer sig.

Intervjuare [00:48:56]: Ja.

Talare [00:48:56]: Första året så tyckte jag inte om det.

Intervjuare [00:48:58]: Nej.

Talare [00:48:58]: Men man vänjer sig. För jag kan inte ändra.

Intervjuare [00:49:03]: Nej.

Talare [00:49:05]: Och den kostar som, Nadim, min son här, han köpte radhus där, och det kostade 2,8 miljoner.

Intervjuare [00:49:12]: Mm.

Talare [00:49:13]: Det tycker jag är för mycket.

Intervjuare [00:49:16]: Ja, sen är det ju en avgift dessutom man får betala.

Talare [00:49:18]: Ja. Men just det här området, så mycket.

Intervjuare [00:49:27]: Mm. Men det är ju rätt fin utsikt för dom som bor där.

Talare [00:49:28]: [hostar 00:49:28] Oj, nu blir det.

Intervjuare [00:49:32]: Ja, vi har pratat mycket så.

Talare [00:49:37]: Ska jag sätta på lite kaffe eller te?

Intervjuare [00:49:41]: Ja, vi kan ta en liten paus, då stänger jag av denna så länge.

[bandningen slutar]

[bandningen börjar]

Intervjuare [00:00:02]: Ja då fortsätter jag intervjun här med Laila och då tänkte jag såhär, höra det här med, du har ju bott i Göteborg länge nu och så, hur ser du på framtiden i Göteborg? Vad tycker du man ska satsa på i staden? Vad är det som fattas exempelvis?

Talare [00:00:18]: Ordning och regler tycker jag [skrattar] ordning och regler, mer poliser ute på gatan inte i sina bilar utan promenera ute på gatan, vara synliga och, någon som håller lite mer ordning och reda, inga smuts, kasta sopor hur som helst och, det är lite mer ordning och reda vill jag ha i stan.

Intervjuare [00:00:51]: Mm överlag?

Talare [00:00:51]: Ja och varför ska man bygga så mycket inne i stan? Bygga utanför, låt det här gamla Göteborg bli kvar så att man inte försvinner, att man inte bara fäller träd till exempel på Vasagatan eller så, nej för att då förstör man, man förstör mycket, man måste behålla det här riktiga Göteborg.

Intervjuare [00:01:19]: Mm. Är det vad du skulle uppmana politikerna till i framtiden?

Talare [00:01:21]: Ja sluta med västlänken, gör någonting annat [skrattar].

Intervjuare [00:01:27]: Ja [skrattar]. Mm, ja just det och du tänker bo kvar här i Gårdsten?

Talare [00:01:36]: Jo vad ska jag göra? Jag är för gammal att flytta. Men om jag skulle ha miljoner, miljoner pengar så att jag skulle inte behöva tänka att betala någon som hjälper till med hela flytten bara sådär, då skulle jag gärna bo till exempel i Jonsered där min dotter bor för att det är ett gammalt område också och där har vi det här klostret. Herrkloster där jag har varit en gång, en vecka, för jag är gammal nog, jag får vara där [skrattar] och det är lugn och ro och den här vackra utegården och alltså jag älskade att vara där.

Intervjuare [00:02:13]: Ja.

Talare [00:02:16]: Så det är så lugnt och fint och vackert. Jonsered där bor mest äldre människor, inte unga och inga utlänningar alltså, jag ser inga människor med slöjan och, den typen av människor vill jag inte ha.

Intervjuare [00:02:36]: Men du hade ju på dig slöja själv någon gång?

Talare [00:02:37]: Jo jag har provat ett par månader och det gick, det gick väl, jag körde bil då också men jag ville se att, men mitt hår tyckte inte om det.

Intervjuare [00:02:48]: Nej [skrattar].

Talare [00:02:49]: [Skrattar] Och jag vill inte ha slöja nej. Men så som det ser ut nu alltså, kommer man till Sverige så ska man ta seder och bruk som finns här i Sverige, det har ingenting med själva religionen att göra utan det är, annars vad har man att göra här i landet? Ingenting. Åker jag till deras hemland så måste jag ha kläder som passar dem, så varför ska inte de behöva ha? Så ställa krav, att politikerna vaknar till, att detta land är faktiskt Sverige, måste vi ha inbördeskrig innan folk börjar fatta? Det kan bli så.

Intervjuare [00:03:38]: Mm. Är du rädd för det?

Talare [00:03:39]: Nej jag är inte rädd för det men jag är ganska säker på att förr eller senare, Sverige har inte haft krig på 200 år, svenskarna vet inte vad är att vara äkta svensk. Det vet de inte längre, i städerna, nu vet jag inte landsbygden men, nej, det har gått för långt här i Göteborg och Malmö och alla de här platserna, ja.

Intervjuare [00:04:07]: Är det därför du hellre vill flytta till Jonsered eller?

Talare [00:04:11]: Ja [skrattar], där är bara gamlingar, gamla svenskar och området är vackert, det är mer natur, där har man inte byggt nya hus utan det är de här gamla hus som finns. Det var ju fabriker där. De är kvar, men de är renoverade så de ser väldigt rena ut, och det här området och människorna som bor där är vänliga. Så där skulle jag vilja bo, på ett sätt men samtidigt så jag är så van vid att bo så här centralt, så hur länge skulle jag orka där? En sommar ja, men vinter? Skulle jag orka? Jag vet inte.

Intervjuare [00:04:54]: Tycker du att det, känns det som att det är centralt här i Gårdsten?

Talare [00:04:58]: Jo om man tänker på att jag har nära till busshållplats, jag kan ta bussar till stan direkt, förr hade jag alltid bil men när jag blev pensionär så blev jag av med bilen för att den kostade för mycket tyckte jag. Så den saknar jag på somrarna men annars nej, trafiken i Göteborg det är också, den är helt omöjlig.

Intervjuare [00:05:20]: Ja det har blivit mycket.

Talare [00:05:22]: Jo, jo det är väldigt mycket nu. Men Göteborg är annars väldigt vackert det här Vasastan och runt Korsvägen om man går där förbi universitetet och de skogarna, Näckrosdammen där håller man på nu att ändra lite och den delen utav stan är väldigt,

väldigt vacker och där hittar man bara, när man ser andra människor så är det svenskar, européer. Ja, jag är kanske rasist okej, men... [skrattar].

Intervjuare [00:05:57]: Men är det för att du känner att det har blivit, för du har inte varit det du har ju...?

Talare [00:06:02]: Men det har blivit för mycket, jag har ju jobbat med de här människorna och jag vet att de människor är som vi, människor är människor och de flesta är väldigt bra och arbetsamma fina människor, men man måste ställa krav, kommer du till detta land så här gäller det svenska lagar, seder och bruk. Passar det inte, försvinn. För jag måste om jag åker till deras länder så måste jag klä mig så att det passar deras, och jag måste upp... bete mig som en människa. Så det är det som saknas i Göteborg, ställ krav på andra, och på sig själv också, man får ju inte själv heller vara hur som helst. Men man måste tänka att detta land är Sverige, Göteborg är Sverige, svensk stat, så det...

Intervjuare [00:07:02]: Mm ja men då avslutar vi med den uppmaningen då [skrattar], så får vi se om vi återkommer sen och tittar på ditt hem då och gör en intervju.

Talare [00:07:10]: Jodå.

Intervjuare [00:07:11]: Ja så jag får tacka så hemskt mycket.

Talare [00:07:13]: Mm tack själv. Det var intressant [skrattar]. Men men, man kan ju ta bort mycket sådant där som man, för ofta säger de att du är rasist så säger ja okej jag är rasist men jag tycker för att det var...

[bandningen slutar]